

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se nagovornijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Véla Ljubljana.

—o.— Kdor hoče vedeti, koliko in kakšnega upliva politično strankarstvo more imeti na socialno življenje, sedaj naj stopi v središče slovenstva, v Ljubljano! Dissonancije v političnih stvareh vzbujajo osobne antipatije in zastrupiti morejo vsako kapljo mejsobnega občevanja. Slana političnega prepira pomori odkritosrčnost in zaupljivost, prve pogoje pravega prijateljstva in hirati jame ves družabni organizem, kadar se v njem zaplodijo mikrobi strankarstva in z le-tem tesno zvezanega denuncianstva. Nekedanje soboriteljstvo loči se v dva sovražna tabora, prijateljske vezi, na katerih je slonelo marsikaj nadobudnega, razpadajo in tedaj razpada tudi tisto, kar je z njimi in na njih osnovano bilo. Faktum je, da iz nekedanje politično složne slovenske inteligencije tačas živi trojna politično in kolikor toliko tudi družabno ločena inteligencija. Dva dela se v javnem življenju napadata, v zasobno-socialnem pa se drug drugemu umikata. Tretji del narodne inteligencije pa je vsled razpora drugih dveh apatičen postal za narodno javnost in navadil se je,

da z objektivno resignacijo v srci prenaša tudi v socialnem oziru samoto in dolgočasnost, dosledno se odстранjujoč od prejšnjih somišljenikov svojih. Faktum pa je tudi to, da navstale so te zevajoče razpokline v političnem in socialnem življenji narodnjakov pred dobrimi dvajsetimi meseci, tedaj, ko se nam je odprl kranjski labirint nove, tako imenovane realne slovenske politike, katere dosledno posledico nam je ućakati dala glasovita volitev dolenska. Kadar nova politika tako trijumfuje, kakor je trijumfovala vlani na notranjskem deželnozborskem volišči, tedaj se razlike političnega hodu utisnejo tudi v socialne odnošaje po selih, trgih in podeželnih mestih, tedaj tudi tukaj lepo, složno zasobno življenje ni več možno. Toda naša Ljubljana pod dvajsetmesečnimi uplivi trpi neprestano od tiste ure počenši, ko so se bili porodili nesrečni ti uplivi! V naši Ljubljani si je sedež izbral novi politični orakelj in mimo njega, če ne celo pred njega, mora vsaki dan lep del slovenske inteligencije. Tu se izpraša in zve, kar se ne vpraša niti zve „procul negotiis“, drugje po deželi kranjski. Nova voda je pri izvoru svojem najbolj moćna, potega za soboj vse premično in upogiba vse elastićno. Vsem pólje okolu nog, vse bi rada v motne svoje valove. Zato je usiljeni, narekovani boj tukaj najhujši, najzoperniši. Nastavša vodilna tabora se tukaj dotikata v vsakdanjem življenji in zatajujeta svoje nekdanje poznanstvo in soglasje, oba vesta ali vsaj vedeti hoćeta, zakaj. Čim mnogobrojniši je inteligencija na tej ali onej strani, tem večji se kaže razdor, tem bolj se tudi občuti v socialnem življenji. Ljubljana sedanjó svojo slovensko inteligencijo težko prenaša, ker ta inteligencija živi v političnem prepiru in razdoru! Dvajsetmesećna nova politika najbolj kruto zadeva in tlaći mesto Ljubljansko, ter mu ravno toliko mesecev mir jemlje in ovira prihodnost, ki mu je namenjena kot resnemu in vzglednemu slovenstva središču! Ta politika nam je kugo prinesla v narodne kroge Ljubljanske in če bi slovenska inteligencija bila vse prebivalstvo Ljubljansko, potem bi naša Ljubljana tačas imela obraz kućnega mesta, v katerem ljudje bežíjo drug pred drugim!

V resnici ćutimo in pravimo vsi, da je stanje sedaj v naši Ljubljani neznosno. Neznosno je že za

tistega, ki ljubi mirne in dobre večere, prijateljske pogovore in shode, a jih tačas ne najde v Ljubljani, „in gurgite vasto“. Vse hujše pa mora to boleti rodoljubivega opazovalca, ki vé, da nebratsko občevanje, zlo socialno življenje izključuje uresničevanje dobrih idej, da ovira in unićuje blaga podjetja, da se iz njega nič pričeti, nič dovršiti ne da, da je propadlo socialno življenje oće, ki svoje otroke jé, otrok, ki svojega oćeta pred prag meće. Že naša slovstvena in politična zgodovina pa nam kaže, da se nam je vsako večje delo zasnovovalo v krogih prijateljskih, v imenu sloge in vzajemne naklonjenosti. Ker smo majhen in razcepljen narod, ničesar ne dosežemo, da nam inteligencija ni jedina in složna, v prijateljskih socialnih odnošajih živeća. Kam tedaj pridemo, kaj dosežemo, če nam inteligenca kolikor je je v jednom in glavnem mestu, živi v takih razprtijah kakor dandanes, če si ona svoje mejsobno življenje tako lahkoverno dá motiti po efemernih oblastnikih in kruhoborcih? Odpovejmo se rajši sleharnemu napredku in oddajmo vodstvo Ljubljanskega življenja, vodstvo slovenstva drugim rokam! Pać bi Ljubljana lahko cvela in bila zvezda voditeljica na vse slovenske strani. Toda sedaj je véla in ni je priporočati kot uzornice, ker manka jej najlepšega in najpotrebnejšega, manka jej sloge, lepega in dostojnega socialnega življenja! Narodno delo počiva, mnogi prepotrebni zasnutki k našemu napredku ne gredo naprej, ali vas to nič ne opomina, da se ozrimo po uzrokih vsestranske stagnacije in da s prokletstvom obdájmo povod, ki nas je politično odloćil, socialno razdejal in v narodnem napredku ustavil? Ne čakajmo fatalistićno, da se samo „unese“, da se stadij ta „preboleti moraj“, nego neznosnost položaja, zastano delo, pogibeljna apatija, ki si osvaja narodne kroge, to naj opomina in združi boljše elemente v Ljubljani, da jamejo popravljati zamujeno in vzdigovati se proti kvarljivcem slovenskega, v prvi vrsti Ljubljanskega življenja.

To je nujna potreba, kajti Ljubljana bi morala vedno biti vzgled vsem drugim slovenskim pokrajinam, a sedaj in dokler se ne izpremene sedanje prežalostne razmere, je Ljubljana vsem nekranjskim Slovencem le — v pohujšanje.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

(Dalje.)

Jednointrideseto poglavje.

Nekateri neusećni nasledki potovanja v Ameriko.

Ko sem se te nevarnosti ali te more iznebil, treboval sem nekaj ćasa, da sem se zopet popolnem zavedal. Kje sem bil? V katero deželo me je rabelj bil zadegal? Zagrinjalo ob postelji je bilo zategneno; podrgnil sem je nazaj. Soba je bila mraćna in nema, gospodovala sta v njej oni mir in somrak, ki navadno krog bolnika gospodujeta. Ko so se mi oći privadile temote, zrl sem lahko krog sebe. Miza, polna neredno nakopićenih papirjev, knjig in knjićic, polica, polna vezanih in nevezanih knjig, kup raznih zvezkov in knjićur, ki se je kot omahljiva piramida iznad tal vzdigoval ter vsak trenotek podreti se pretil, vse je bilo na svojem mestu; bila je moja stara pisalnica! Bil sem zopet v Parizu na Francoskem ter se nazadnje povrnil s svojega blo-

denja po svetu. Ali naj povem? Ta vrnitev v središće ćlovećke oblike me je prav malo razveselila; ukusil sem bil svobodo in bila je po mojem ukusu.

Pozvonil sem. Jenny je prišla po prstih ter je natihoma vprašala, če sem jaz klical.

Nedvomno, draga moja, odgovoril sem jej: pred vsem svetlobe, prosim te, ta soba je kot grob.

Jenny je malo odkrila zagrinjala ter je poklicala Suzano, ki je prav tiho glavo pomolila skozi duri ter se ustavila, da me je z nemirnimi oćmi ogledovala.

No, gospica! rekel sem jej radosten, ali danes ne bodeš objela oćeta?

Ne da bi se bila zagnala mi v naroćje, temveć bojeće se mi je priblićevala ter jokaje se, me prijala za roko.

Kako se počutite, oćka? mrmrala je.

Prav dobro, dete drago, le da sem nekoliko utrujen in razdražen od potovanja.

Oh! vzkliknila je Suzana. — Oh! vzkliknila je Jenny.

V tem vzkliku se je glasil tako ćudovit naglas, da sem ženo in hćer drugo za drugo opazoval, bili ste prestrašenege obraza.

Kaj pa imate? vprašal sem ju. Kaj pa sem rekel, da je vaju tako prestrašilo.

Dragi moj, rekla je Jenny, prosim te, bodi popolnem tiho; dohtar Olybrius je to zapovedal.

Kdo pać je ta dohtar Olybrius? Ali ni oni abotnež, ki je debelo knjigo o postu z ozirom na nauk o zdravji in na plovarstvu spisal? Kaj jaz imam opraviti s tem zakristijskim muhovcem („pédant“)?

Danijel, odvrnila mi je žena naravnost, doktor Olybrius je zdravnik, katerega ves svet za svét povprašuje. Osem dni sem za te skrbi kot tovariš in prijatelj.

Osem dni! zakrićal sem, po konci se usedši. Sanja se ti, draga moja. Kako bi me bil tvoj doktor zdravil v Parizu, ko smo mi vender bili v Ameriki?

Poslušaj me, dragi Danijel, rekla mi je žena z ginjenim glasom, poslušaj me, ter mi ne segaj v besedo; gre namreć za tvoje zdravje in morebiti celo za tvoje življenje.

Vćeraj, v torek, bilo je ravno osem dni, ko si bil v silno žalostnem stanu domov prišel. Bil si, Bog ve, pri katerem mazaći; če smem verovati doktorju, dal ti je ta ćlovek poućiti toliko makovea

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. junija.

Da poslednje volitve za **državni zbor** v Galiciji neso bile prav pravilne, je znano. Poljakom ni bilo nobeno sredstvo prepodlo, da bi ga ne bili porabili proti Rusinom. Pomagali so pa Poljakem posebno tudi politični uradniki. V Turki so šest rusinskih volilcev držali toliko časa v zaporu, da je bila volitev končana. Ti volilci so se sedaj pritožili pri grofu Taaffe-u. — Včeraj so imeli levičarji shod na Dunaji, da so se posvetovali o organizaciji stranke. Ne vemo še, kaj so sklenili. Ultranemški levičarji imeli so pa že v soboto predposvetovanje in sklenili pri levičarskem shodu predlagati osnovo posebnega nemškega kluba.

Delavska kriza v **Brnu** je končana. Danes začno delavci zopet delo. Tovarnarji so privolili, da se bode delalo v tovarnah v ponedeljek 10, v soboto 9³/₄, in druge dni po 10³/₄ ure, tedaj na teden vkupe 62³/₄ ure, za ¹/₄ ure še manj, kakor so to zahtevali delavci. Ako bode kdo dalje delal, bode pa posebno plačan. Tovarnarji pokazali so veliko spravljivost. Mnogim delavcem dali so predplačo, da bodo mogli shajati. Delavci izjavili so, da so zadovoljni s pogoji, katere so tovarnarji dovolili.

V **Galiciji** sedaj oblastno poizvedujejo, kateri Rusini so se udeležili Metodove slavnosti v Peterburgu, ali pa pri tej priliki odposlali čestitke v Peterburg. Bilo je že več osob zaslišanih. Skušali jih bodo postaviti pred sodišče.

Mostarski dopisnik „Budapester Tagblatta“ pogovarjal se je z državnim finančnim ministrom Kallay-em o odnosih v **Bosni** in **Hercegovini**. Minister se je kaj laskavo izrazil o bosenskem prebivalstvu. Davke rado plačuje. Ni jih treba izterjavati z eksekucijami, ampak na sam opomin pride rad davkoplačevalec k davkarji in plača davke ali pa poprosi, da ga malo počakajo. Določi se mu v poslednjem slučaju obrok, do kdaj ima plačati. Skoro vsakdo v dogovorjenem obroku spolni svojo dolžnost. Dežela ima že 500 kilometrov železnic. Posebno bode pa treba gledati, da se kmalu gradi še železnica po Limskej dolini do Priboja na meji Novopazarskega pašalika. S to železnico bi se otvorili Novopazarski pašalik, Črna gora in Severna Albanija našej trgovini in obrtniji. Pred opacijo so se skoraj izključljivo angleški izdelki uvažali v deželo, sedaj pa avstrijski vedno bolj spodrivajo angleške. Minister se je nadalje izjavil, da Avstrija ne misli dalje razširiti okupacije, ampak hoče le na to gledati, da se Bosna razvija in napreduje.

Vnanje države.

V **ruskih** državnih krogih se neki resno preudarja vprašanje, kaj storiti, ko bi se v Angliji konservativna vlada po novih volitvah res ukoreninila. Vsi so te misli, da se bodo angleški konservativci bolj približali Nemčiji. To pa za Rusijo ni baš ugodno, zlasti tedaj ne, ko bi prišlo do vojne mej Rusijo in Anglijo. Zategadelj se pa hočejo dobro pripraviti za vse slučaje. Pribaltijske kraje bode ogledala posebna komisija, in določila, kje naj se napravijo trdnjave. V tej komisiji sta generala Sobolev, ki je bil nekaj časa bolgarski minister, in Kuropatkin, ki je znan zaradi svojega delovanja v srednji Aziji.

Na **Francoskem** se že vse stranke pripravljajo za prihodnje volitve. Radikalci so že imeli shod in sestavili sledeči program za bodoče volitve: 1. Nobenih ekspediciij v daljnje kraje. 2. Občna volilna pravica za vse zore, tedaj tudi za senat. 3. Davčna reforma in uvedenje prihodninskega davka. 4. Triletna vojaška služba brez izjeme. 5. Ločitev cerkve od države. 6. Svobodna trgovina. — Coubertova rodbina naznanila je vladi, da jej

(opija) ali hašiša, ki te je imel umoriti. Le prirodna moč tvojega života in morebiti tudi naša strežba ste te otehi. Ves teden ležal si v popolnem dremeži ali pa v strahovitem blodnomislji. Imel si strašne sanje, tako da smo se večkrat bali, da se ti je pamet zmešala. Danes si se zopet jel zavedati, prav kakor je dohtar Olybrius prorokoval. Pristavil je tudi, da to povrnjenje zdravja zahteva največo skrb, da bodeš, kakor je vsa podoba, potreboval nekaj časa, da se bodeš svojih sanjarij otrešel ter dejanjskemu življenju znova privadil; opomnil je tudi, da je neobhodno potrebno, da se v tej odločilni dobi popolnem mirno držiš in molčiš.

Sedaj sem bil jaz na vrsti, da sem s strahom svojo ženo ogledoval. Kaj je bilo na tej basni, katero je s toliko gotovostjo govorila? Jaz sem bil trdno prepričan, da sem bil v Ameriki. Francoski možgani bi kaj takega celó sanjariti ne mogli, kar sem jaz videl. Vrh tega je golo blodnomišljenje zmeraj raztrgano in ne zapušča ničesar v spominu. A če je bila ostala Jenny v Franciji, ko sem jaz živel v Massachusettsu, kdo pač je bila ona ameriška Jenny, katero sem tako ljubko k srcu pristiskal? Ali sem nevedoma imel dve ženi? Ali sta bila dva Henrika in dve Suzani, jeden v Parizu na

je pred tremi meseci poslal Coubert oporoko, v kateri pravi, da, ko bi umrl, želi biti pokopan v Abbeville. Vlada je sedaj začela delati priprave, da se umrši admiral pokoplje na državne stroške.

V velike zadrege spravila je **Italijo** ministerska kriza. Opozicija, ki je bila baš dovolj močna, da je vrgla vlado, ni zmožna prevzeti ministerstva, ker je mej seboj nejedina. Treba bode vzeti novo ministerstvo iz sedanje vladne stranke. Tej pa tudi ne ostaja za vlado sposobnih mož. Cairol, ki je bil poklican h kralju, ni vedel svetovati drugega, kakor da se zopet pokliče Depretis, da sestavi vlado. Minghetti je nasvetoval vlado Depretisa ali pa Biancherija. Poslednji je predsednik zbornice. Kakor listi pišejo, Biancheri nema dosti upanja, da bi v zbornici za svojo vlado dobil večino. Najbrž bode zopet prišel na krmilo Depretis in večina njegovih dosedanjih tovarišev. Samo Mancini se bode moral umakniti, ker le njemu je prav za prav veljala nezaupnica. Depretis je dal svojo ostavko le zato, ker je tolikrat poudarjal solidarnost vsega ministerstva.

Novo **angleško** ministerstvo je sicer sestavljeno, a ne upa se začeti vladati. Obrnilo se je do liberalcev, da bi je podpirali do novih volitev. Liberalni vodje si pa mislijo, mi za vas ne bomo koštanja nosili iz žerjavice. Ako konservativci hočejo vladati po načelih, katerih so se držali liberalci, jih poslednji ne bodo ovirali, ako bodo pa skušali kreniti na druga pota, se jim pa bodo ustavili. Težave, ki se stavljajo konservativcem, se tedaj vedno večšajo. „St. James Gazette“ svetuje konservativcem, naj liberalcem prepuste vladanje v tem kritičnem položaji. „Pall Mall Gazette“ pa misli, da liberalci zopet pridejo na krmilo. Govori se celo, da Gladstone zopet prevzame vodstvo ministerstva. Salisbury bi gotovo rad se iznebil ministrovanja, a s tem bi konservativci zgubili vso veljavo in vse zaupanje, da pri prihodnjih volitvah dobe večino. Zategadelj bodo najbrž konservativci vkljub vsem težavam poskusili vladati, ako bodo pa jim liberalci zavire delali, bode pa razpuščen parlament. Nove volitve bodo pa odločile, kdo bode nadalje vodil osodo Anglije.

Glavni poveljnik v **Tonkingu**, Courcy, preveril se je, da je treba preustrojiti sedanjo slabo upravo v tej deželi, sicer ni moči napraviti reda. Poslal je francoski vladi načrt preustrojitve uprave. Ako vlada ne odobri tega načrta, on za tonkinske zadeve ne prevzame nikake odgovornosti.

Poslednja vojna s Francozi preverila je **kitajsko** vlado, da sedanje obrambene naredbe nikakor ne zadostujejo, ako bi jih še napala kaka evropska država. Zato je pa sklenila v raznih pokrajinah zgraditi več novih trdnjav.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 17. junija. (Grof Margheri v Metliki in v Črnomlju.) Vem, da Vam, gospod urednik, ustrežem, ako Vam zabeležim neko — neverjetno dogodbico, kojoj mi je prijatelj moj pripovedoval tako-le: „Grof Margheri je bil tekom meseca maja resno namenjen, da se volilec vseh sedmerih dolenjskih mest predstavljat gre, pa vedel je g. dr. Sl. „iz prve dobe“ mu to vedno iz glave izbiti. Ko pa so proti koncu meseca dan na dan dohajali brzojavni glasi iz raznih krajev, da se naj grof M. vsaj v Metliko pelje ter tam mošnjim meščanom predstavi in ker so še zadnji dan — 31. maja Metličanje v Novem mestu osebno svetovali in prosili, da naj pride gospod grof vendar še pred volitvijo v Metliko, da ga volilci vsaj vidijo in spoznajo, sklenil je grof M. 1. junija podati se mej Belokranjce, četudi mu je neki župan žugal. Gosp. grofa spremljeval sem jaz na tej in-

Francoskem, drugi pa v Parizu v Ameriki? Ali sem bil jaz sam podvojen? Ali sem imel jedno dušo v dveh telesih? Kolika zmešnjava! Kolika zmešnina!

Proketa Jonathan! memral sem, bes te plentaj ter naj vzame tebe in tvoje duhovidstvo s teboj! Res v lepi zadregi sem!

Nenadoma se mi je zablistnila resnica; jezil sem se nad seboj, da sem ženo le trenotek poslušal. Ali mi Jonathan ni rekel, da bom jaz ohranil le svoj spomin in da bode rodbina moja le iz rojenih Yankeev? Vse se je pojasnilo na najbolj prosti prirodni način; Jenny je bila žrtva čudne omame. Če je v moji hiši kedo sanjal, sanjala je moja žena, ne pa jaz.

To priprosto razmišljanje mi je povrnilo srčnost in svojo zavednost.

Draga moja, rekel sem Jennyi, ne zaupaj do zdevi. Tvoj Olybrius je tepec; jaz nikdar nesem bil bolan. Dokaz temu je, da mi žila natančno pet in šestdeset krat v minuti bije, da lakote mrem in da s tvojim privoljenjem hočem sedaj ustati in zajuterkovati.

Mesto odgovora jela se je žena mi solziti in jokati: to je tudi neki način dokazovanja in umovanja, na kateri je Aristotel po krivici izpozabil;

teresančni poti, ker on sam ni hotel iti, jaz pa sem v Metliki znan.

Za rana iz Novega mesta odpeljavši se, prišla sva — zdrava in vesela okolu 10. ure v Metliko, akoravno je bilo vreme jako neugodno ter neprehoma deževalo.

Ker g. župana ni bilo doma, drug pa ni hotel sklicati volilnega shoda, peljal sem g. grofa h g. G., trgovcu in veleposestniku v Metliki, in njega sorodniku g. N., da ga jima predstavim ter da pozveva občno mnenje Metličanov.

Gsp. S., gotovo najbolj omikan mož izmej vseh Metličkih domačinov, s kojim je bilo vsaj mogoče mirno in stvarno govoriti, je koj rekel: „Tukaj je zdaj vsaka beseda zastoj! S častno besedo sem — kakor vsi — zavezan, Šukljeju svoj glas dati. Žal mi je, — če je tako —, da sem to obljubo storil, pa zdaj ga moram voliti, in če bi bil Šuklje največji l... na zemlji.“

Zapustivši to trojico, šel sem obiskat svoje druge znance in prijatelje, kojih prijaznost pa je bila ta dan „na ničli“. Tako mi je neki štacunar na moja vprašanja to-le odgovoril: „Kaj nam Novomeščanje, kaj Krščanje, kaj nam Ribničanje mari? Mi smo kramarji, ki imamo denar in — svojo voljo; kar mi hočemo, to se mora zgoditi. Beremo ničesar, Vašega „Slov. Naroda“ celo ne, čemu tudi, — mi za to nemamo časa, kar pa zvediti hočemo, nam pove vse „Ljublj. List“. Tudi ni res, da je večina za Margherija, narobe, Margheri bo sramotno propal: v Kostanjevici bodo vsi Šukljeja volili, tako nam je brzojavil neki doktor od tam, tudi v Novem mestu in Višnji gori bo ogromna večina za Šukljeja“. Pridružila se je temu, ki je tako ponosno govoril, tudi njegova zelo zgovorna mlada soproga. — Mej tem razgovorom stopil je v štacuno človeček — mislil sem na prvi pogled, da je prišel „piskre vezat“ —, kateri je, komaj da je čul, o čem da govorimo, koj začel razgrajati: „Kaj? — ta le za — Margherija! Pri nas za — Margherija! ha-ha—ha!“ Naposled je skočil na ulico, začel na ves glas upiti in krohotali se, kakor da vidi kakega medveda iz kake menažerije ubežnega.

Ravno tako, dragi prijatelj, mi je šlo pri tretjem in četrtem.

Da pa Metlika vender še ni popolnem od Boga zavržena, je zasluga neke vrle Metliške krčmarice, h kateri je grofa peljal bil gospod N., jeden redkih nezavisnih in vsestransko izobraženih Metličkih narodnjakov. Ta vrla Metličanka je rekla: „Gospod grof, dokler bom živela, ne bom pozabila tega dneva, na katerem ste mojo hišo počastili s svojim pohodom. Moj mož ni doma, pa volil bo Vas, naj mu meščanje tudi grozijo, da ne bo nihče več dohajal v našo krčmo, pa naša krčma ostane pri vsem tem poštena“, in ko sta za liter „starega“ plačati hotela, si je to čast od grofa izprosila, da naj jej bo dovoljeno, po stari slavjanski šegi ljubemu gostu kruha in vina podariti.

Ko sem jaz iz farovža vračaje se po trgu proti hiši g. G. korakal, zbrala se je bila na glavnem trgu velika množica raznobarvenih ljudi, ki so glasno mej saboj govorili in svet imeli, menda kaj je storiti s prišlimi popotnikoma in izmej katerih sem spoznal dva moža, mogočnega gospoda Prose-

kajti kaj imenitno nalogo igra v retoriki hišnega gospodarstva; tako dražen mož je že napol premagan.

Kot dobro odgojena hčerka je Suzana skušala še prekositi mater; obesila se mi je za vrat ter je vzdihovaje klicala:

Očka! dobri očka! ne užalite naju! počakajte vsaj zdravnika.

Čakati ga hočem zunaj postelje in ne tešč, odgovoril sem; sicer pa, dragi moji, vaju nikakor ne mislim žaliti. Zdravnik sem sam ter vama na častno besedo povem, da se prav dobro počutim. Če vama ne zadostuje moje zagotovilo, pošljite po soseda Rosa, ta je tudi doktor in kmalu vaji bode popolnoma umiril.

Pogodba bila je vsprejeta. Rose, nemudoma poklican, ustopil je tako okorno in slovesno, da sem se mu moral v zobe smijati.

Dobro jutro, stari prijatelj, rekel sem ter mu molil roko.

Vi mi izkazuje preobilo časti, gospodine doktor, odgovoril je usedeši se v velik moj naslonjač.

Izkažite mi ljubav, potipajte mi žilo ter povejte tema gospema, ali se ne počutim popolnem dobro. (Dalje prih.)

neka in g. Korena. Ko sem pa pred hišo gori napominanega trgovca stal ter se z njim pogovarjal o žalostnih političnih razmerah belokranjskih meščanov, zaslišal sem najedenkrat močan glas in sirov kroh Proseneka, in videl, kako je s prstom name kazal in mi insultoval. (!)

Ko smo se — grof M. g. N. in jaz — opodludne sešli v gostilni pri obedu, prihrula in priropotala je za nami v krčmo divja druhal, kateri se je koj na obrazih in pesteh videlo, zakaj da je prišla — od gg. „matadorjev“ naročena in plačana, nam na vrat.

Dragi prijatelj, povem Ti: videl sem in doživel v svojem življenji že dokaj neprijetnega in ostudnega, pa tako ostudnega in neprijetnega še nisem do 1. junija t. l. nikdar in nikjer niti doživel niti videl. — Ta grda svojad zasedla je namreč nam nasproti dolgo mizo ter začela tako poulično upiti in razsajati, kričati in s kozarci ob mizo tolči; tako zbadljivo in nesramno na naju popotnika govoriti in tako bedaste reči kvasiti, da bi se Ti, dragi prijatelj, le gnjusilo, ko bi Ti kaj povedal. Govoril je vsak od te druhal po dva —, trikrat, zabavlja je na Margherija in živio — klicaje na „Franceta Šukljeja — profesorja“. Pred gostilno pa je pijan človek, kateri je bil že zarad umora (kakor je nama g. N. pripovedoval) več let v ječi „sedel“, iz celega grla v jednomer upil in kričal: „Živio France Šuklje — profesor!“ Predstavi si, dragi prijatelj, zdaj ta trago-komični prizor: v sredi te, konečno pijane druhal sedi častitljiv starček s sivo brado — „Ljubljanski List“ v rokah držeč in s temi prostaki pijoč. Ali Te ne bode v srce zbolelo, če Ti povem: ta starček, kateremu v sobo stopivšemu se je gospod grof M. prijazno in dvorljivo predstavil ter ga brezvspešno — k naši mizi povabljal, je oče — prof. Šukljeja!

Ta pri omikanih narodih — in mi Slovenci se vendar štejemo tudi mej omikane evropske narode? — nečuvven napad na naše poštenje morali smo dve dolgi uri prenašati — tiho in ponižno, ker čutili smo, da so ti „vrli junaki“ le na to prežili, da bi se pri najmanjši in najpohlevniši protivni besedi s pestmi nad nas, pohlevno trojico, spravili.

Vprašal sem se pa, dragi prijatelj, v jedno mer: To so Tvoji rodni bratje? To so Šukljejevi volilci! S takimi se je Šuklje pred dvema letoma tukaj bratil!! — In groza me je imela o belem dnevu pri rojajih v starodavni imenitni Metliki! — S krvavečim srcem sem motril ta ljud, ki je na tako gnjusen način sprejemal nasprotnika Šukljejevega. To je toraj zaslužil gospod Margheri pri svojih volilcih za svojo vseskozi pošteno delovanje v državnem zboru! — Zares g. Šuklje sme ponosen biti na „svoje“ Metličane! — Kdor pa ima le še količkanj časti v sebi in — ljubezni do svojega zapeljanega naroda v srci, mora vsklikniti: gorje ljudstvu, ki je tako zdvijalo, trikratno gorje pa onim, ki so tega krivi!

Tega divjega navala rešil nas je — c. kr. sodnik, ki je prišedši od neke komisije iz dežele v sobo stopil ter nama v pozdrav v roki segel in se k namu usedel: Kakor da je strela udarila med regljajoče žabe v vaški luži, tako je vse mahom utihnilo in potuhnjeno zbežalo in se razpršilo na blatne ulice in v skrivne kote!

Ko smo potem šli — pridružil se je nam bil še g. kaplan — se poslovit od G., stikali so Metličanje in Metličanke po vseh kotih in oknih radovedne glave skupaj, kakor da še kaj tacega, omikanskega grofa, nikoli niso videli v svojem revnem življenji.

Pa demonstraciji — nama namenjeni, še ni bilo konec. Ko sva se od svojih dražih prijateljev poslavljal, začeli so možnarji — „nama na čast“ — pokati in predno sva se odpeljala, sva še slišala, da se ravno namerava nama — „mačja muzika“.

Dragi prijatelj, ne čutiš z mano vred, kako rudečica obliva obraz slovenskega genija in kako sramežljivo obrača svoj pogled daleč proč od belokranjske Metlike!“

Dostavek. „Dragi prijatelj, predno Ti nadalje povem, kaj da sva doživela v Črnomlju, kamor sva v resnici šla le tožit župana Šusteršiča zaradi hudodelstva obrekovanja, Ti na uho zasepečem, kar mi je v Nov. mestu pravil neki Metličan, ki je Šukljeja volil brez vsake volilne pravice, kakor mi je sam trdil. Ta odkritosrčni mož je rekel, da pri Proseneku tudi ni vse zlato, kar se sveti in da ga bodo Metličanje že še s časom v

njegovi koristolovni nagoti spoznavali. Konečno me je zagotovil, da tudi v Metliki niso vsi tako najivni, kakoršnih si Prosenek želi in — da so mu le jedenkrat šli na led, in da je vse pametne in poštene može sram, da je Metlika gospoda grofa Margherija tako surovo in bedasto vsprejela ter da se že nekateri kesajo, da so Šukljeja volili.

Zdaj pa spremljaj naji v v duhu, dragi prijatelj, v Črnomelj, kamor sva dospela ob 1½ 5. uri. Tukaj je bil političen zrak navpik nasproten, vsprejem od vrle neustrašene petnajstotice ki je bila ravno v gradu zbrana, pričakovač g. dr. Vošnjaka, presrčen. Kako je ugajalo žaljenemu srcu, zopet videti uljudne obraze in slišati prijazne besede! Pa tudi tukaj je za par trenutkov nama ušesa žalila in srci grenila neka disharmonija od strani neke osebe, od katere bi kaj tacega ne bila nikoli verjeti hotela, ko ne bi bila sama tega doživela.

Šla sva namreč po prvem pozdravu naravnost v c. kr. sodnijo v znani Ti zadevi.

Tam pred c. kr. poslopjem trčila sva na tisti znani slavolok Šukljejev, pravo pravcato kaudinski igo za „hlapce“ v Črnomlju.

Gospod c. kr. sodnik Dev so bili v važnih zadevah v čitalnici, kjer so kakor se nam je pozneje pravilo, ravno bratovščino pili z gospodom učiteljem Ščetino, kateremu je baje g. Šuklje obljubil, da bo v kratkem „šulrešpehtor“, in trajalo je dokaj časa, da so g. sodnika v sodnijo sklicali.

Ko se je po veliki težavnosti vendar tožba vsprejela in ko sva — spremljevana od obeh gospodov kaplanov ki sta po naju prišla — ravno čez prag c. kr. sodnije stopila, zaslišal se je nana gloma za nami tako divji in surov hrohot g. c. k. sodnika Dev-a, da smo koj na mestu obtičali ter se pogledavali drug drugega povprašaje: je li kaj tacega mogoče od c. kr. sodnika v Avstriji!?

Pa ta surovi pojav bil je kmalu pozabljen v sredi mej vrlimi nezavisnimi Črnomalci: bili smo par ur srečni mej saboj, potem pa sva se mej živio-klici na našo pravo in pravično stvar pozno v noči poslovila od poštenih duš v Črnomlju.

Zdaj pa Te, dragi prijatelj, vprašam: kaj misliš: kje in pri kateri stranki je vendar „divja sila“ in „gnjusna popačenost“ in „slepa strast“ doma?

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem Podpeškim 500 gld.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega obora) v torek 23. dan junija 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvostedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o izpustu mag. uradnega praktikanta Viktorja pl. Schreya iz mestne službe. III. Finančnega odseka poročilo: a) o Karola Sirnika prošnji, naj mu mesto proda svojo hišico št. 19 pred prulami; b) o skontriranji vseh blagajnic in zaklad, s katerimi upravlja mestna občina, vršivšem se v 9. t. m. junija; c) o mestnega magistrata nasvetu, da se odpiše Josipa Grmeka na dolgu ostala stannarina v znesku 94 gld. 41 kr. IV. Stavbinskega odseka poročilo o vspehu nove licitacije glede gradnje obrežnega zidu pod Hradeckega mostom. V. Šolskega odseka poročilo o izvolitvi dveh članov c. kr. mestnega šolskega sveta. VI. Poročilo odseka za olupšavo mesta in finančnega odseka o ulogi jahališkega odbora glede prostora za sezidanje jahališča. NB. Za veljavno sklepanje o točki III. a) in VI. je potrebna navzočnost vsaj dveh tretjin vseh mestnih odbornikov. — Overovljeni zapisnik o poslednji seji je gg. mestnim odbornikom na razpolaganje v magistranem ekspeditu.

— (Sokolov izlet v Škofjolakoko) Veselili smo se včerajšnjega dne, a zavistno nebo skaliilo nam je veselje. Zjutraj ob 5. uri ulila se je ploha in deževalo je par ur, da na izlet niti misliti ni bilo. Ko se je pa potem zvedrilo in nastalo lepo vreme, sklenilo se je, da se namesto zjutraj, odpeljemo opoludne. Ta sklep se je tudi zvršil in odpeljalo se nas je lepo število. 40 Sokolov z zastavo in godbo, mnogo nežnega spola in gospodov, vkupe kakih 200 oseb. Dospevši na Trato, pozdravila nas je pod slavolokom z napisom: „Gorimo za narod, gasimo požar“. Škofjeloška požarna bramba (28 mož), ki je prav lepo opravljena in kolikor smo včeraj opaževali, tudi dobro izvežbana. Po nagovoru načelnika gospoda Cagliari-ja in odgovoru gospoda staroste Valentinčiča in obestranskih živio-klicih razvrstil se je sprevod proti

mestu. Preverjeni smo, da govorimo vsem udeležencem iz srca, ako rečemo, da je bil vsprejem izvrsten in da so se Ločani še bolj skazali, nego bi bili pričakovali. Povsod slavoloki, trobojnice, živahno pozdravljanje in streljanje. Pri Puštalu poklonila je mala jedva 6letna Leskovičeva (Lavdonova) deklica „Sokolu“ krasen šopek z besedami: Mala vas Puštala, spadajoča pod Hribec, šteje si v veliko čast sprejeti odlične goste, vrle sinove naroda, in Vam v znamenje svojega veselja in svoje udanosti izroča ta šopek. Slava! Živeli! Iz Puštala prišedši v Loko, bili smo najprijetnejše presenečeni, kajti vsprejeti smo bili res slovesno in presrčno. Gospice Grbičeva, Sušnikova in Hafnerjeva, opravljene jedna belo, druga modro, tretja rudeče, da so vkupe sestavljale narodne barve, pozdravile so (govorila je srednja g. Sušnikova) prišlece v imenu Škofjeloškega krasnega spola, g. župan Sušnik v imenu mesta, g. Mohor kot predsednik čitalnice, mnogobrojna množica pa s presrčnimi živio-klici. Veseli in ponosni na tem vsprejemu korakali smo skozi mesto, kjer so nam nežne roke sipale duhtečih pozdravov v podobi jako ličnih šopkov. Ob 1½ 2. uri popoldne dospeli smo na Štemarje. Bilo je ravno o pravem času. Kajti jedva bili smo pod streho, začel je dež, ploha, vihar in lilo je neprestano v pozno noč. Bilo je pravo jesensko vreme, mrzlo pa tako, da so nekateri že mislili, da bode celo snežilo. Pri takem vremenu ni kazalo drugega, kakor ostati pod streho. Napovedani spored se sicer ni mogel vršiti, kakor se je mislilo, a zabava bila je vendar jako živahna. Petje, govori, godba in nazadnje ples krajšali so nam čas, za spremembo šli smo tudi nekoliko v mesto in obiskovali tiste zavode, kjer se toči dobra kaplja, zvečer pa se odpeljali na Trato in v Ljubljano. G. starinar Kozjek je včeraj rekel: No, „Narod“ jutri ne bo mogel pisati, da je bila veselica lepa. Mož ima deloma prav. Vreme bilo jo neugodno, vsprejem bil je tako lep in srčen, gostrežbemske izvrstna, dobra volja pa tako splošna, da se ljubemu slabemu vremenu včerajšnja veselica sme lepo imenovati. Kako izvrstno bi se bili še le imeli, da je bilo vreme lepo, da bi se bila razvila veselica na Vincarjih. Pa kar včeraj ni bilo, bode drugokrat. Loka prikupila se nam je včeraj tako zelo, da jo pri prvi priliki gotovo v še obilnejšem številu obiščemo. Do tedaj pa „Na svidenje!“ s srčno zahvalo za vsprejem.

— (Škrata“) izšla je 10. dobro osoljena številka. Posebno po godu nam je pesen „Dodatkarju“.

— (Ljubljanski knjigovezi in knjigo-tržci) izročili so zadnji petek dopoldne po posebni deputaciji mil. knezoškofu dru. Missiji spomenico, v kateri razlagajo, da bi bil njih obrt skoro uničen, ako se ustanovi poleg katoliške bukvarne in tiskarne še „katoliška bukvoveznica“. Ker so vsi Ljubljanski knjigovezi katoličani, zdi se njim katoliška knjigoveznica nepotrebna, ker imajo itak po katoliški knjig rni, katera vse mašne bukve na Nemško vezat daje, že veliko škode. Ljubljanski knjigovezi prosijo v spomenici knezoškofa, naj bi blagovolil njih prošnjo podpirati. Knezvladika dr. Misija vsprejel je deputacijo jako prijazno. Rekel je, da on sicer sam nema neposrednega upliva na ta podvzetja, da pa hoče prošnjo knjigovezov, ko bode prebral spomenico, po možnosti podpirati.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) bode v 5. dan julija na vrtu gostilne Požun pri Sv. Andreji priredilo veselico v proslavo slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metodija.

— (Iz Zagorja za Savo) piše se nam v 21. dan t. m.: Danes zjutraj našli so na razpotji pod mostom 35 letnega dninarja „Garibaldija“ mrtvega. Do polnoči se je še veselil in pil v krčmi, danes pa je ležal z glavo v vodi (Mediji) mrtev. Je-li uzrok njegove smrti zločin ali pa nezgoda, se še ne ve.

— (Javna zahvala.) G. Ivan Lavrič podaril je Tržaškemu podpornemu in bralnemu društvu 37 knjig, za kar se mu odbor zahvaljuje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. junija. Včerajšnja konferenca liberalnih poslancev vsprejela je resolucijo, v kateri se proglašja jedinstvo stranke za prvo dolžnost. Dalje se je ukrenilo, da se voli odsek, obstoječ iz petindvajset članov, ki ima združiti razne predložene programe v celoto ter poročati, kako bi bilo klubu ime.

Madrid 22. junija. Včeraj pozdravljalo občinstvo kralja, ko je šel v cerkev z živahnimi klici. Civilnega guvernerja vsprejelo je občinstvo žvižganjem, na policijo streljalo se je z revolverji. Tri straže ranjene, dve osobi mrtvi. Sedaj zopet mir. Kralj je po dogovoru z voditelji opozicije sklenil, da opusti potovanja v Murcijo, kabinet Canovas torej ostane in ostavka se je umaknila.

London 22. junija. Kabinet Gladstonov je baje sklenil, da bode odklonil Salisburyjeve zahteve.

Madrid 21. junija. Včeraj tnkaj in v okolici 11 oseb za kolero obolelo, 3 osebe umrle. Včerajšnja poročila iz južnih dežel javljajo, da je 724 oseb za kolero obolelo, 316 pa umrlo.

Razne vesti.

* (Huda kazen za prepovedano ljubez.) Kavarnar Bradon v Parizu bil je že dlje časa in po pravici na svojo ljubosumen. 1. t. m. popoldne pa, ko se nekov baron Berneuil skrivaj splazi v hišo k njegovej nezvesti zakonski polovici, hiti nesrečni mož k policiji in poprosi, da bi policijski komisar sam zasačil in prijel nadležnega tekmeča pri soprogi. Na lici mesta pred hišo kavarnarjevo zbrana mnogobrojna množica kmalu potem zapazi lično opravljenega mladega gospoda, kako je golorok in bosopet, čevlje v rokah držeč, drvi in kakor maček urno pleza po strehah, boteč uteči posvetnej pravici. A policijski komisar je moder mož, pošlje nujno po ognjegasce in brizgalnico, ne da bi gasili kak požar ali pereči ogenj vroče ljubezni ubežnega ljubimca barona, marveč da mrzlo vodo brizgajo na strehe v bežečega tekmeča in ga prisilijo, da ves premočen in onemogel obsedi in se uda vrhu strehe prišedšemu redarju.

Vrli Loki

prelepa zahvala za prekrasen in nad vse sijajen sprejem, s katerim je včeraj „Ljubljanskega Sokola“ v pravem pomenu besede iznenadila. Če je bilo že navdušenje mej potjo veliko, je bil pokret skozi Loko vsekoli slavnosten sprevod. Prav lepa zahvala torej vrlim gasilcem, ki so prišli po „Sokola“ na kolodvor; junaškim tantom, ki so ga pozdravljali s strelom; gospodu županu Sušniku, slavnemu Čitalnici, g. Mohorju, kakor tudi prekrasnim krasoticam, belim, modrim in rudečim, za gniljive pozdrave, krasen trak in vence. Tisočera zahvala pa vsem Loškim krasoticam skupaj, ki so „Sokola“ z oken s šopki posipale! Bog te poživi, Bog te ohrani vrli rod, bodočnost tvoja je sijajna!

Odbor „Ljubljanskega Sokola“.

(Pozornosti vreden dokaz.) Mühlischeibe, pošta Kratzau, na Českem. Vaše blagorodje! Lekarja R. Brandta švicarske pile sem dobil in sem z njih uspehom zadovoljen. Navadno se mi je zapiralo in vsled tega mi jedi neso dišale in čutil sem razne težave. Ko sem začel rabiti vaše pile, se mi več ne zapira, v čevih je živješe, močnejše, slast do jedi se je povečala, in tudi sem dosti veselejši in živješi, ter moram vaše pile le priporočati. Kako cenimo vaše švicarske pile v mojej rodbini, kaže to, da sem jih v štirih letih (tako dolgo jih rabim) 24 škatljic porabil. Samo obžalovati moram, da se v lekarnah le redko-kedaj dobé pristne lekarja R. Brandta švicarske pile, navadno se dobe ponarejene in zdravju več škodujejo nego koristijo. Z veselostovanjem Vam udani Eduard Wagner. Ker se v Avstriji raznovrstno ponarejajo lekarja R. Brandta švicarske pile, naj se pazi natančno, da ima vsaka škatljica na pokrovu bel križ na rudečem polju in imenski počrk R. Brandta. (280)

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	5 85	Surovo maslo,	— 85
Jačmen,	5 36	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 57	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	— 63
Proso,	5 85	Telečje	— 56
Koruza,	5 50	Svinjsko	— 68
Krompir,	4 50	Koštrunovo	— 38
Leča,	8 —	Pišanec	— 30
Grah,	8 —	Golob	— 17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	— 178
Maslo, kgr.	— 94	Slama,	— 169
Mast,	— 82	Drva, trda, 4 metr.	— 720
Špeh frišen,	— 54	„ mehka, „	— 5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. junija	7. zjutraj	732.96 mm.	17.5° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	731.14 mm.	22.4° C	sl. jvz.	jas.	
	9. zvečer	730.42 mm.	18.6° C	sl. szh.	jas.	
21. junija	7. zjutraj	730.64 mm.	14.6° C	brezv.	dež.	68.10 mm.
	2. pop.	728.34 mm.	20.2° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	732.37 mm.	9.8° C	sl. szh.	dež.	

Srednja temperatura 19.5° in 14.9°, za 0.9° nad in 3.7° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 22. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 55	kr.
Srebrna renta	83 „ 05	
Zlata renta	108 „ 50	
5% marcna renta	99 „ 10	
Akcije narodne banke	858 „ —	
Kreditne akcije	288 „ 90	
London	124 „ 25	
Srebro	— „ —	
Napol.	9 „ 85 1/2	
C. kr. cekini	5 „ 86	
Nemške marke	61 „ —	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 40	
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 95	
„ papirna renta 5%	92 „ 75	
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104 „ —	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	25
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ 50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	113 „ 60	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	
Kreditne srečke	100 gld. 175	75
Rudolfove srečke	10 „ 17	75
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98	50
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	201 „ 25	

Poslano.

(7—23)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

načistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piće,

1 kas izkušaš iiek proti trajnom kašiju plućevine i želudca: bolesti grkljana i proti mehurim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Na prodaj

je po jako nizki ceni

7 železnih štacunskih vrat s kamenitimi vangerji (podboji) vred, 5 izložnih oken in dvoje velikih vrat.

Krisper & Urbanc v Ljubljani.

Št. 454.

(372)

Razglas.

Podvzetniki se povabijo k licitandi nekaterih popravkov na Št. Peterski šoli, ki so na 4738 gld. 51 kr. preudarjeni, katera se bo na 4. dan junija zjutraj ob 10. uri tukaj vršila.

C. kr. okrajno glavarstvo v Postojini, dne 18. junija 1885.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Kuverte s firmo
priporočila po nizkej ceni

FRANZ JOSEF BITTER QUELLE

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod.

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“

Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“

Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Razglas kranjske hranilnice.

Podpisano ravnateljstvo naznanja, da bode kranjska hranilnica od 1. julija t. l. začeni, razun nedelj in praznikov,

vsak dan odprta,

(ne samo kakor do sedaj v ponedeljkih, sredah in sobotah), ter bode vplačila sprejemala in izplačevala od 8. do 12. ure dopoldne, kar je veljavno tudi za čas polletnega sklepanja računov (od 1. do 14. januarja in od 1. do 14. julija vsacega leta), ter ostane tudi v tem času urad hranilnice vsak dan dopoldne odprt.

Tudi zastavnica bo mej sklepanjem računov navadne dni, to je v torek in četrtek, odprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice,

v Ljubljani, dne 6. junija 1885.

(346—3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8*, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Führer durch Krain und die Landeshauptstadt Laibach.

Dargestellt von

P. von Radics.

Mit 10 Ansichten von Laibach und anderen hervorragenden Gegenden in Oberkrain und einem Plane von Laibach.

Da se odpomore potrebi, ki se je že dolgo čutila, sklenila je podpisana založna knjigarna izdati pod zgornjim naslovom delo, ki nam podaja razgled obhodov, katere nam ponuja naša dežela in kateri so še večinoma neznani, zato je ta knjiga ne samo za tujce, ampak tudi za domačine praktična in koristna in se tedaj z veseljem pozdravlja.

Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

(360—5)

J. Giontini v Ljubljani.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi pouk	60 „
c) Fiziko in kemijo	60 „
d) Prirodopis	56 „
e) Zemljepis	26 „
f) Geometrijo	24 „
g) Malo fiziko	23 „
h) Domovinoslovje	20 „
i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	6 „
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	30 „
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem:

malí slovenski zemljevid kranjske dežele

z deli sosednih kronovin

ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-

Ogrske

in zemljevid Krškega okraj. glavarstva

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa; glavobolu, otrpnenih udih, skaze-nem želoden, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Razpošilja se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski

a 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in piučne bolečine. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—15)